

Reglemente

för riksbankens styrelse och förvaltning,

utfärdat den 20 juni 1921.

AVDELNING I.

Allmänna föreskrifter.

§ 1.

Riksbanken förbliver under riksdagens garanti samt förvaltas av därtill förordnade fullmäktige efter av Konungen och riksdagen gemensamt stiftad lag samt de särskilda föreskrifter, som äro meddelade i detta reglemente.

(Jfr regeringsformen § 72.)

§ 2.

Mom. 1. Om riksbankens grundfond och reservfond är stadgat i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, §§ 2 och 26.

Mom. 2. Vad riksbanken äger utöver grundfonden och reservfonden må vid bokslutet föras såsom reserverade medel.

§ 3.

Om riksbankens sedelutgivning och metalliska kassa är stadgat i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, kap. II.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 15 saml. 1 avd. 2 häft.

1

(Om bankoreglementet.)

§ 4.

Riksbanken är skyldig att, när så påfordras, vid sitt huvudkontor inlösa sina sedlar efter den grund, Konung och riksdag fastställt, vadan sedlar å kronor och riksdaler riksmünt inlösas efter deras lydelse, sedlar å specie eller banko efter den grund, att en riksdaler specie eller banko gäller lika med en riksdaler femtio öre riksmünt, samt sedlar å 14 och 10 skillingar uti koppar efter enahanda grund som för inlösen av sedlar, lydande å banko.

Se 1) lag för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, kungl. förordningen om rikets mynt den 3 februari 1855, lagarna om rikets mynt och om övergången till det nya myntsystemet den 30 maj 1873, 2) lag med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgivningsrätt, så ock angående forum för riksbanken den 12 maj 1897.

§ 5.

Om förfarandet, ifall riksbanken vägrar att sedel vid uppvisandet inlösa, stadgas i lagen med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgivningsrätt, så ock angående forum för riksbanken den 12 maj 1897, § 2.

§ 6.

Om offentliggörande av uppgifter angående riksbankens ställning stadgas i §§ 23 och 24 av lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.

 AVDELNING II.

Om bankens rörelse.

- A. Om köp och försäljning av guld, silver, utländska växlar och obligationer samt om metalliska kassans upprätthållande.

§ 7.

Mom. 1. I riksbankens såväl huvud- som avdelningskontor emottages svenskt guldmünt, präglat i enlighet med kungl. förordningen den 31 juli 1868 och äldre författningar, efter dess värde i gångbart mynt.

Mom. 2. De i enlighet med kungl. förordningen den 3 februari 1855 eller äldre författningar präglade svenska silvermynt emottagas av riksbanken enligt den i § 3 av lagen den 30 maj 1873 om övergången till det nya myntsystemet stadgade grund.

Mom. 3. I avseende å utländska guld- och silvermyntsorter, vilka icke, till följd av avslutad konvention, skola gälla såsom gångbart mynt i riket, äga fullmäktige bestämma såväl vilka slag må köpas som pris därå.

Mom. 4. Om köp och försäljning av guld och silver är stadgat i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 10.

Guld och silver, som sjöledes införas, skola mot sjöfara försäkras.

Mom. 5. Fullmäktige äga att i avseende å mottagande av omyntat guld vid avdelningskontoren meddela de särskilda föreskrifter, fullmäktige anse behövlige.

Mom. 6. Fullmäktige äga pröva, om och till vilket pris silver i plants samt annat omyntat silver må av riksbanken inköpas.

Mom. 7. I fråga om utlämnande av svenskt guldmynt, präglat före år 1873, eller av utländskt guld- eller silvermynt, som icke, i följd av avslutad konvention, skall gälla såsom gångbart mynt i riket, äga fullmäktige besluta.

Mom. 8. Guld och silver i plants tillhandahållas vid huvudkontoret i mån av tillgång till pris, som fullmäktige äga bestämma.

§ 8.

Mom. 1. Om rätt för riksbanken att köpa eller genom annat avtal övertaga och att sälja dels utländska valutor dels vissa slag av obligationer samt att förmedla köp och försäljning av in- och utländska obligationer är stadgat i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, §§ 11 och 12.

Mom. 2. Riksbankens behållning i utländska valutor äga fullmäktige att hava innestående hos kända och säkra utländska bankinrättningar eller handelshus samt att å dessa behållningar utställa växlar eller anvisningar.

Mom. 3. I fråga om öppnandet av räkning med utländska bankinrättningar och handelshus enligt lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 20, 2:dra stycket, äga fullmäktige rätt att för varje särskilt fall bestämma villkoren.

§ 9

Om metalliska kassan visar benägenhet att nedgå till det i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 8, bestämda minsta belopp, böra fullmäktige i tid vidtaga de åtgärder, som med avseende å förhållandena för tillfället finnas lämpliga, medelst avyttrande av obligationer eller statspapper, medelst sedelstockens förminskning genom indragning å lånerörelsen eller medelst anlåtande av kredit å utrikes ort; ägande fullmäktige att av dessa utvägar välja den eller dem, som för tillfället må finnas bäst leda till ändamålet.

§ 10.

Beloppet av den utländska kredit, som riksbanken enligt lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 20, 1:sta stycket, äger begagna, må ej överstiga tjugu miljoner kronor.

B. Om riksbankens sedlar, om växling av mynt och sedlar samt om andra betalningsmedel, som i riksbankens kassor mottagas.

§ 11.

Mom. 1. Texten å de sedlar, som riksbanken enligt lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 utger, skall lyda sålunda: Sveriges riksbank inlöser vid anfordran denna sedel å 00 kronor med guldmynt enligt lagen om rikets mynt av den 30 maj 1873.

Mom. 2. Dessa sedlar förses med namnteckning av två riksbankens tjänstemän. Å sedlar av 1,000 kronors valör handskrivs namnteckningarna, men å övriga sedlar anbringas desamma genom tryck.

Mom. 3. Riksbankens huvud- och avdelningskontor skola alltid vara försedda med riksbankens sedlar till utväxling mot det i riket gångbara myntet.

Mom. 4. I fråga om inlösen av bristfälliga och förslitna sedlar iakttages vad som dels är stadgat i kungl. kungörelserna av den 5 mars 1836, den 4 februari 1859, den 7 november 1873 och den 24 oktober 1890, dels föreskrives i stadgarna för tjänstgöringen i riksbankens huvudkontor.

Mom. 5. Framställning om inlösen av sedel, som blivit så stympad och skadad, att denna inlösen beror icke av sedelns granskning, utan på

undersökning och prövning av särskilda skäl och omständigheter, provas och avgöres av fullmäktige.

Mom. 6. Sedlar å riksdaler ävensom å en krona, då sådana till riksbanken ingå, skola på föreskrivet sätt obrukbargöras.

(Jfr § 5 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.)

§ 12.

Riksbanken tillhandahåller svenskt mynt och skiljemynt av alla de valörer, som utmyntas enligt gällande lag om rikets mynt, och gäller i avseende å myntväxling vad därom i kungl. kungörelsen den 31 december 1908 är stadgat.

Rörande gångbarheten av mynt och skiljemynt är stadgat i §§ 13 och 14 av lagen om rikets mynt.

§ 13.

Mom. 1. Vid riksbankens huvud- och avdelningskontor skall mottagas till inväxling med gångbart mynt vilket som helst belopp av kopparmynt, prägladt efter myntordningar äldre än 1855 års myntordning, samt av riksgäldskontorets polletter. Sådant mynt får icke åter utväxlas.

Mom. 2. Kopparskiljemynt, prägladt enligt 1855 års myntordning, skall likaledes i riksbanken kvarhållas.

Mom. 3. Fullmäktige äga bestämma, till vilket värde sådant kopparskiljemynt, som ej vidare i rörelsen utlämnas, skall i riksbankens räkenskaper bokföras.

§ 14.

Vid insättningar och likvider i riksbankens huvud- och avdelningskontor kunna, utom rikets mynt och riksbankens sedlar samt riksbankens avista växlar (postremissväxlar), efter fullmäktiges prövning användas av enskilda penninganstalter utställda, vid uppvisandet betalbara växlar.

Om förfaringssättet med mottagna enskilda penninganstalters växlar äga fullmäktige meddela föreskrifter.

§ 15.

Huvud- och avdelningskontorens kassor skola å varje helgfri dag hållas för allmänheten tillgängliga å tider, som av fullmäktige bestämmas

C. Om postremissväxlrörelsen.

§ 16.

Mom. 1. De växlar, som riksbanken enligt § 18 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 utger, skola vara ställda till viss man eller order och få ej in blanco transporterats.

Mom. 2. I varje av riksbankens kontor må penningar insättas och ett däremot svarande belopp efter telegram av det kontor, där insättningen ägt rum, av vilket som helst annat riksbankens kontor till vederbörande i behörig ordning utbetalas, dock med rättighet för det senare kontoret att, om svårighet möter för beloppets utbetalande i reda penningar, å detsamma utfärda postremissväxel att inlösas vid huvudkontoret; och äga fullmäktige genom meddelande särskilda föreskrifter bestämma de avgifter och de villkor i övrigt, som med hänsyn till riksbankens säkerhet kunna prövas för åtnjutande av omförmälda rättighet erforderliga.

D. Om depositions-, giro- samt upp- och avskrivningsrörelsen.

§ 17.

Enligt lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 16 a), äger riksbanken såväl vid huvudkontoret som vid avdelningskontoren på deposition avgiftsfritt mottaga penningar att utan räntegottgörelse återbetalas vid anfordran eller å tid, som vid insättningen bestämmes; ävenså må, där omständigheterna sådant påkalla, räntegottgörelse kunna av fullmäktige medgivas för sålunda insatta penningar.

Över insättning på deposition meddelas bevis, ställt till viss man; skolande sådant insättningsbevis återställas, då penningarna lyftas.

§ 18.

Mom. 1. Enligt lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 16 b) och § 17, äger riksbanken dels vid såväl huvudkontoret som avdelningskontoren utan avgift eller

räntegottgörelse mottaga och å giroräkning föra penningar, med förbindelse att vid anfordran tillhandahålla räkningshavaren vad å räkningen inestår, dels ock utan räntegottgörelse för statsverkets räkning mottaga penningar och av statsverkets tillgodohavande verkställa utbetalningar.

Mom. 2. För denna rörelse gälla följande huvudsakliga bestämmelser:

- a) om öppnande av räkning göres skriftlig anmälan;
- b) insättningar och uttagningar få ske även i brutna tal;
- c) å insättning meddelas kvitto, vilket ej får å annan överlätas;
- d) för uttagning kan begagnas antingen handskriften eller tryckt anvisning eller till viss man eller order ställd check, vilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numrerade checkblanketter räkningshavaren tillhandahållas utan avgift.

I övrigt erforderliga föreskrifter meddelas av fullmäktige.

§ 19.

Hava fullmäktige enligt § 16 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 åt firmor, som hava växeldiskontering i riksbanken och ej själva driva bankrörelse, öppnat upp- och avskrivningsräkning mot räntegottgörelse, skola för begagnande av sådan räkning gälla följande huvudsakliga bestämmelser:

- a) insättningar och uttagningar få ske även i brutna tal;
- b) å insättning meddelas kvitto, vilket icke får å annan överlätas;
- c) för uttagning begagnas till viss man eller order ställd check, vilken icke får in blanco transporteras. Räkningshavaren äger icke begagna andra checkblanketter än sådana, som av riksbanken honom tillhandahållas. För dessa checkblanketter, å vilka kvitto skall lämnas, får avgift icke upp- tagas;
- d) å räkningen utställd check är betalbar vid uppvisandet, under försättning att å räkningen finnes behållning, motsvarande checkens belopp;
- e) å insatta medel beräknas ränta från och med första helgfria dag efter insättningen å högsta fulla 100-tal av behållningen;
- f) fullmäktige bestämma det belopp, som högst må å räkning inestå, ävensom räntefoten, vilken kan vara olika i huvudkontoret och de särskilda avdelningskontoren.

I övrigt meddela fullmäktige de bestämmelser, som för begagnande av sådan räkning finnas erforderliga.

E. Om mottagning i förvar av guld, silver och värdepapper samt av gods under försegling.

§ 20.

Mom. 1. Då, jämlikt § 19 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, i riksbankens huvudkontor till förvar mottages guld eller silver, myntat eller i plants, skall bevis därom utfärdas. Detta bevis, som skall vara ställt till viss man, bör innehålla:

a) för såväl myntat som omyntat guld eller silver vikt och dessutom, i fråga om mynt, antal och valör av varje slag samt, beträffande metall i plants, uppgift å finheten, vilken inlämnaren har att styrka med företeende av attest från mynt- och justeringsverket;

b) beräknat värde i rikets mynt; och

c) förbindelse för riksbanken att, emot bevisets återbekommande och betalning av nedan bestämda förvaringsavgift, återställa det till förvar mottagna eller, om sådant ej kan ske, betala dess i beviset upptagna värde i rikets mynt.

Mom. 2. När, jämlikt det i mom. 1 åberopade stadgande i lagen för Sveriges riksbank, till förvar i riksbankens huvudkontor mottagas obligationer, aktier eller andra värdepapper av de slag, fullmäktige bestämma, skall likaledes därom utfärdas bevis till viss person, varvid bör iakttagas, att varje slag av obligationer, aktier eller andra värdepapper anses såsom en särskild deposition, och att å ett bevis således endast upptagas värdepapper av samma slag och beskaffenhet. I övrigt bör beviset innehålla:

a) uppgift å värdepapperens antal, utgivningsdag och belopp samt serie, nummer eller annan beteckning jämte å papperen satt värde, detta senare, såvitt ske kan, upptaget efter gällande pris; och

b) förbindelse för riksbanken att, mot bevisets återbekommande och betalning av nedan bestämda förvaringsavgift, återställa de i förvar mottagna handlingarna eller lämna andra av samma slag, beskaffenhet och belopp eller ock utbetala det värde, som för det eller de felande papperen, efter det i beviset bestämda pris, belöper.

Mom. 3. Avgiften för i förvar lämnat guld, silver eller värdepapper utgör för år räknat $\frac{1}{20}$ procent av det deponerades i beviset upptagna värde, varvid del av tusental beräknas som helt. Utan avseende på förvaringstidens längd skall vid inlämnandet avgift erläggas för minst ett år. Avgiften för varje särskild deposition må i intet fall understiga en krona för år räknat.

Då insättare till förvar lämnar värdepapper av samma slag och beskaffenhet, som han å tidigare deposition redan har i riksbanken inneiggande, må han, mot återställande av det äldre depositionsbeviset, kunna erhålla nytt bevis, omfattande såväl den tidigare depositionen som de nya till förvar ingivna värdepapperen, och må i detta fall avgiften för det nya beviset, vilket utfärdas för den tid, som å det äldre kan återstå, beräknas endast i förhållande till den återstående tiden och för de nyinlagda värdepapperen; den må dock icke understiga en krona.

Därest ej depositionen återtages inom den tid, för vilken avgift erlagts, anses den såsom på ett år förnyad på då gällande villkor. Uttager insättare depositionen före utgången av den tid, för vilken avgift blivit erlagd, äger han likväl ej rätt att återbekomma erlagd avgift; utlottat eller till betalning uppsagt värdepapper må dock kunna mot annat eller andra av samma slag och beskaffenhet samt intill samma belopp avgiftsfritt utbytas. Om utbyte mot annat värdepapper på nyss antytt sätt icke äger rum, bör nytt förvaringsbevis å återstående beloppet kostnadsfritt utfärdas för den tid, avgift redan erlagts.

Mom. 4. Hava fullmäktige på grund av sista punkten i § 19 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 medgivit mottagande till förvar i huvudkontoret av paket eller annan flyttbar egendom, skall det till förvar anmälda, sedan en av fullmäktige därtill utsedd tjänsteman förvissat sig om, att innehållets beskaffenhet ej utgör hinder för mottagande, inför samma tjänsteman inom riksbankens kontor förseglas med deponentens sigill, samt förvaringsbevis utfärdas. Beviset, som skall ställas till viss person, bör i övrigt innehålla:

- a) beskrivning å det till förvar avlämnades yttre skick och rymd; och
- b) förbindelse för riksbanken att, mot återställande av beviset och erläggande av nedan bestämda avgift, återlämna godset med obruten försegling; dock utan ansvarighet å riksbankens sida för oförvårdad skada eller tillfällig olycka.

Mom. 5. För gods under försegling beräknas förvaringsavgiften efter godsets rymd och förvaringstiden sålunda, att för varje månad betalas:

för gods med rymd av högst	25 kub.-decim.	kr. 0:50
» » » » därutöver t. o. m. 50	» » »	1:—
» » » » » » » 100	» » »	2:—

skolande, utan avseende å förvaringstiden, avgift alltid erläggas för minst tre månader.

Huruvida gods av större rymd eller mera än en deposition av samma inlämnare må till förvar mottagas skall bero på prövning av fullmäktige, vilka i sådant fall hava att bestämma avgiften för dylikt gods.

Mom. 6. I övrigt iakttages i avseende å till förvar inlämnat guld, silver, värdepapper eller förseglat gods:

att, om inlämnaren icke åtnöjes med det av riksbanken beräknade värdet å guldet, silvret eller värdepapperen eller med uppmätningen av förseglat gods eller med påförd förvaringsavgift, depositum icke mottages;

varjämte i fråga om förseglat gods tjänar till efter rättelse:

att vid inlämnandet skall betalas den avgift, som, enligt vad ovan är stadgat, bör för varje fall minst erläggas;

att för börjad månad förvaringsavgift påföres såsom för en hel månad; samt

att obetald förvaringsavgift skall för varje kalenderår inbetalas.

Mom. 7. De för bedrivande av den i mom. 1—6 omnämnda rörelse vid huvudkontoret i övrigt erforderliga föreskrifter meddelas av fullmäktige.

Mom. 8. Hava fullmäktige på grund av § 19 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 medgivit, att vid avdelningskontor av riksbanken må till förvar mottagas guld, silver, värdepapper eller förseglat gods, äga fullmäktige, med iakttagande av här ovan stadgade grunder, meddela de närmare bestämmelser, som för den ifrågasvarande rörelsens bedrivande finnas erforderliga.

Mom. 9. Med statens verk eller med andra, när särskilda omständigheter sådant föranleda, äga fullmäktige angående förvaring av värdepapper eller av gods under försegling träffa särskild överenskommelse, och må därvid deposition kunna mot nedsatt avgift eller utan avgift mottagas.

Bestämmelser angående förvarande i riksbanken av postsparbanken tillhöriga obligationer och värdepapper samt om förvarande m. m. av handlingar enligt överenskommelse mellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag m. fl., å andra sidan, angående viss gruvendom m. m. äro meddelade i § 50 här nedan.

Mom. 10. Utan hinder av bestämmelserna i mom. 2 och 3 härovan angående depositionsbevisens form och innehåll samt angående värdehandlingarnas återställande äga fullmäktige att därom beträffande större depositioner meddela de föreskrifter, som de finna lämpliga.

F. Om utlåningsrörelsen.

§ 21.

Mom. 1. Riksbankens utlåningsrörelse drives genom *huvudkontoret i Stockholm* för Stockholms stad, för Stockholms län med undantag av de delar av Erlinghundra, Nardinghundra, Frösåkers och Långhundra härad, som tillhöra Uppsala-kontoret, för Åsunda härad med Enköpings stad, Trögds och Bro härad samt Håbo härad utom Skoklosters socken av Uppsala län samt för Åkers och Selebo härad av Södermanlands län; genom *avdelningskontoret i Göteborg* för Göteborgs och Bohus län, Vätile, Ale, Vedens, Bollebygds, Marks och Kinds härad samt Alingsås landsfiskalsdeportorer utom Skogsbygdens socken av Kullings härad inom Älvsborgs län ävensom för Fjäre härad av Hallands län; genom *avdelningskontoret i Malmö* för Malmöhus län; genom *avdelningskontoret i Falun* för Kopparbergs län; genom *avdelningskontoret i Gävle* för Gävleborgs län, Våla härad av Västmanlands län samt Älvkarleby socken av Örbyhus härad och Hällnäs socken av Olands härad inom Uppsala län; genom *avdelningskontoret i Halmstad* för Hallands län med undantag av Fjäre härad, för Bjäre härad av Kristianstads län, för Långaryds, Unnaryds och Gislaveds landsfiskalsdistrikt av Västbo härad inom Jönköpings län ävensom för Markaryds landsfiskalsdistrikt med undantag av Hallaryds socken samt Lidhults landsfiskalsdistrikt med undantag av Angelstads socken inom Kronobergs län; genom *avdelningskontoret i Härnösand* för Västernorrlands län med undantag av provinsen Medelpad; genom *avdelningskontoret i Jönköping* för Jönköpings län med undantag av förenämnda tre landsfiskalsdistrikt av Västbo härad, för Redvägs härad av Älvsborgs län samt för Leaby och Slättängs tingslag av Vartofta och Frökinds härad av Skaraborgs län; genom *avdelningskontoret i Kalmar* för Kalmar läns södra landstingsområde eller Norra och Södra Möre samt Stranda och Handbörds härad jämte Öland, ävensom för Aspelands härad av Kalmar läns norra landstingsområde; genom *avdelningskontoret i Karlskrona* för Blekinge län; genom *avdelningskontoret i Karlstad* för Värmlands län; genom *avdelningskontoret i Kristianstad* för Kristianstads län med undantag av Bjäre härad; genom *avdelningskontoret i Linköping* för Östergötlands län med undantag av de delar därav, vilka tillhöra avdelningskontoret i Norrköping, för norra Tjusts härad av Kalmar läns norra landstingsområde med undantag av de socknar, som tillhöra Norrköpingskontoret, samt för Södra Tjusts, Sevede och Tunaläns härad av Kalmar läns norra landstingsområde; genom *avdelningskontoret i Luleå* för Norr-

bottens län; genom *avdelningskontoret i Mariestad* för Skaraborgs län med undantag av dels nyssnämnda båda tingslag av Vartofta och Frökinds härad, dels ock Åse, Viste, Laske och Barne härad; genom *avdelningskontoret i Norrköping* för Norrköping och Söderköping samt Finspånga läns, Bråbo, Memmings, Lösings, Skärkinds, Östkinds, Björkekinds och Hammarkinds härad med Valdemarsviks köping av Östergötlands län ävensom Tryserums och Östra Eds socknar av Norra Tjusts härad av Kalmar läns norra lands-tingsområde; genom *avdelningskontoret i Nyköping* för Södermanlands län med undantag av Åkers och Selebo härad; genom *avdelningskontoret i Sundsvall* för provinsen Medelpad; genom *avdelningskontoret i Umeå* för Västerbottens län; genom *avdelningskontoret i Uppsala* för Uppsala stad, för Lagunda, Hagunda, Ulleråkers, Vaksala, Rasbo, Bälunge och Norunda härad samt Örbyhus härad utom Älvkarleby socken, Olands härad utom Hållnäs socken och av Håbo härad Skoklosters socken av Uppsala län, för Erlinghundra härad utom Norrsunda socken, Närdinghundra härad utom Ununge och Edsbro socknar, Frösåkers härad utom Edebo socken, med städerna Östhammar och Öregrund, samt Östuna, Lagga och Husby-Långhundra socknar av Långhundra härad inom Stockholms län ävensom för Torstuna härad av Västmanlands län; genom *avdelningskontoret i Visby* för Gottlands län; genom *avdelningskontoret i Vänersborg* för Älvsborgs län med undantag av Vättele, Ale, Vedens, Bollebygds, Marks, Kinds och Redvägs härad samt Alingsås landsfiskalsdistrikt utom Skogsbygdens socken av Kullings härad, ävensom för Åse, Viste, Laske och Barne härad av Skaraborgs län; genom *avdelningskontoret i Västerås* för Västmanlands län, med undantag av Väla och Torstuna härad; genom *avdelningskontoret i Växjö* för Kronobergs län med undantag av Markaryds landsfiskalsdistrikt utom Hallaryds socken samt Lidhults landsfiskalsdistrikt utom Angelstads socken; genom *avdelningskontoret i Örebro* för Örebro län samt genom *avdelningskontoret i Östersund* för Jämtlands län, under iakttagande i avseende å samtliga avdelningskontoren av de villkor och bestämmelser beträffande lånerörelsen, vilka fullmäktige äga föreskriva.

Mom. 2. Diskontering, lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning må ej beviljas annan än den, som är inom lånedistriktet mantalskriven eller där driver stadigvarande rörelse; dock att växelutgivare, acceptant eller endossent likasom hypoteksutgivare eller löftesman må kunna antagas, även om han tillhör annat lånedistrikt, än där diskontering, lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning sökes.

Utän hinder av distriktsindelningen må lån utan avbetalningsrätt mot

realsäkerhet samt kassakreditiv mot enahanda slags säkerhet samt vid huvudkontoret kredit i löpande räkning meddelas.

Dessutom må bankanstalter, även om de icke tillhöra huvudkontorets distrikt, i samtliga länegrenar anlita detta kontor.

§ 22.

I överensstämmelse med vad § 13 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 stadgar, omfattar utlåningsrörelsen:

- a) diskontering av växlar;
- b) utlåning mot pant av obligationer, aktier eller andra värdepapper eller, i vissa fall, ensamt mot låntagarens förbindelse;
- c) utlåning mot pant av varor;
- d) beviljande av kassakreditiv och kredit i löpande räkning;
- e) beviljande av lån från avbetalningslånefonden.

a) Diskontering av växlar.

§ 23.

Mom. 1. Växel, som av riksbanken diskonteras, skall vara utställd i svenskt mynt, accepterad samt betalbar inom sex månader efter diskonteringsdagen å sådan inrikes ort, som av fullmäktige såsom bankplats godkänns.

Mom. 2. Är växel ställd att betalas å annan ort, än där acceptanten bor, skall å växeln uppgivas namnet på en å betalningsorten bosatt person eller firma, hos vilken betalningen vid förfallotiden tillhandahålles.

- b) Utlåning mot pant av obligationer, aktier eller andra värdepapper eller, i vissa fall, ensamt mot låntagarens förbindelse.

§ 24.

Mom. 1. Utlåning sker mot förbindelse till återbetalning antingen å bestämd tid av högst sex månader eller ock efter högst tre månaders uppsägning samt mot pant av obligationer, aktier eller andra värdepapper. Det tillkommer fullmäktige att bestämma vilka värdepapper äro i riksbanken belåningsbara samt den kurs, till vilken de må belånas.

Mom. 2. Kommun och annan därmed jämförlig samfällighet ävensom stiftelse må på ovan stadgade återbetalningsvillkor kunna erhålla lån utan annan säkerhet än dess egen förbindelse.

c) Utlåning mot pant av varor.

§ 25.

Mom. 1. Utlåning sker mot förbindelse till återbetalning å bestämd tid av högst sex månader samt mot pant av varor, liggande å allmän våg eller satta i förvar hos tredje man, som förbundit sig att hålla dem eller deras värde riksbanken till handa, samt prövas för en sådan förbindelse vederhäftig.

Panten skall i attest, som bör vara utställd till eller överlåten å riksbankens huvudkontor eller vederbörande avdelningskontor, upptagas och beskrivas.

Mom. 2. Fullmäktige bestämma såväl vilka slag av varor må belånas som även belåningspriset, och äga att föreskriva de kontroller med avseende på de upplagda varornas behöriga förvarande, som de finna ändamålsenliga och för riksbankens säkerhet behövliga.

Mom. 3. Med frigivning av den för dessa lån lämnade panten eller en del därav förhållas i enlighet med vad för närvarande är stadgat eller framdeles kan av fullmäktige föreskrivet varda.

Mom. 4. Såväl fullmäktige som vederbörande avdelningskontors styrelser, de sistnämnda var för sitt lånedistrikt, äga att, så ofta och på sätt lämpligast samt för riksbankens säkerhet nödigt finnes, låta anställa besiktningar å och inventeringar av de på vågar eller andra upplagsplatser förvarade, hos riksbanken pantsatta varor.

d) Beviljande av kassakreditiv och kredit i löpande räkning.

§ 26.

Mom. 1. Kassakreditiv beviljas riksgäldskontoret på sätt i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 14, sägs.

Mom. 2. I övrigt må kassakreditiv, efter vederbörande styrelses eller, där sådant särskilt föreskrives, fullmäktiges prövning och bestämmande beviljas mot pant av obligationer, aktier eller i fast egendom intecknade skuldebrev eller ock mot säkerhet av borgen såsom för egen skuld.

Mom. 3. Kassakreditiv må ej beviljas på längre tid än tolv månader.

Mom. 4. Kreditivavgiftens belopp bestämmes av fullmäktige och kan vara olika för de särskilda kreditivhavarne.

Mom. 5. Uttagningar och insättningar få verkställas även i brutna

tal. Räntan beräknas å lyftat belopp från och med den dag, då det lyftats. Om utestående belopp ej slutar å jämnt tiotal kronor, skall räntan beräknas å närmast överskjutande jämnt tiotal.

Mom. 6. För uttagning begagnas antingen på viss man ställd, handskreven anvisning eller ock på viss man eller order ställd check, vilken icke får in blanco transporterats. Kreditivhavaren äger icke begagna andra checkblanketter än sådana, som av riksbanken honom tillhandahållas. För dessa blanketter, å vilka kvitto skall lämnas, får avgift icke upptagas.

Mom. 7. Kreditivtagare, som vid utgången av kreditivtiden erhållit nytt kassakreditiv att omedelbart därefter begagnas, är berättigad att låta till det nya kreditivet överföra vid kreditivtidens utgång till äventyrs befintlig kapitalskuld, i mån som denna icke överstiger det nya kreditivets belopp.

Mom. 8. Kredit i löpande räkning kan av fullmäktige beviljas på högst tolv månader och mot samma slag av säkerhet, som för kassakreditiv äro fastställda, samt på de villkor i övrigt, som fullmäktige bestämma, dock att avgift för dylik kredit ej erlägges.

Mom. 9. Sammanlagda beloppet av de kassakreditiv, som riksbanken enligt mom. 2 utlämnar, och av beviljade krediter i löpande räkning må, på sätt i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, § 13 d), är bestämt, ej överstiga femton miljoner kronor.

e) Beviljande av lån från avbetalningslånefonden.

§ 27.

Mom. 1. Avbetalningslån lämnas mot lånesökandes förbindelse, försedd antingen med pant av obligationer, aktier eller i fast egendom in-tecknade skuldebrev eller ock med borgen såsom för egen skuld.

Mom. 2. Lånen återbetalas medelst erläggande var sjätte månad efter utlåningsdagen av minst en tiondedel utav lånebeloppet jämte upplupen ränta, vid äventyr, om sådant försummas, att hela obetalda delen av lånet varder till betalning förfallen.

Mom. 3. Lån utgivnas ej å mindre belopp än 300 kronor.

Mom. 4. För lån, utgivna mot borgen, åligger det låntagaren att vid varje avbetalningstid, om så fordras, förete intyg om egen och löftesmäns fortfarande vederhäftighet, eller ock att ställa ny säkerhet, som godkännes, vid påföljd att eljest hela återstående lånebeloppet anses förfallet.

Mom. 5. Såsom låntagare får ingen häfta för högre belopp än 6,000 kronor.

Mom. 6. Övriga bestämmelser, som för riksbankens säkerhet kunna i avseende å denna lånegren anses erforderliga, meddelas av fullmäktige.

Mom. 7. Inlämnas till huvud- eller avdelningskontor ansökningar om lån av detta slag å större sammanlagt belopp, än tillgångarna medgiva, prövas låneansökningarna i den ordning de ingått.

Särskilda bestämmelser om utlåningsrörelsen.

§ 28.

För utlåningsrörelsen i dess helhet skola gälla följande särskilda bestämmelser:

Mom. 1. Diskontering, lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning må ej beviljas:

1:o) fullmäktige i riksbanken och ledamöterna i styrelserna över avdelningskontoren, dock att de kunna erhålla dels lån mot pant av varor, liggande å allmän våg, eller av statens, allmänna hypoteksbankens eller hypoteksföreningars obligationer, dels kassakreditiv mot säkerhet av nämnda obligationer;

2:o) tjänstinnehavare i riksbankens huvudkontor eller avdelningskontor; dock äga bemälda tjänstinnehavare att vid huvudkontoret eller vederbörande avdelningskontor erhålla lån eller kassakreditiv mot säkerhet av statens, allmänna hypoteksbankens, konungariket Sveriges stadshypotekskassas, hypoteksföreningars eller kommuners obligationer.

Mom. 2. Lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning med borgen av fullmäktig eller styrelseledamot eller tjänstinnehavare i riksbanken må icke beviljas samt ej heller växel, å vilken fullmäktig eller styrelseledamot eller tjänstinnehavare hos riksbanken är tecknad såsom acceptant, trassent eller siste endossent, i riksbanken diskonteras.

(Jfr § 15 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897.)

Mom. 3. De i §§ 24, 25 och 27 omförmälda lån utgivas endast å jämna tiotal kronor.

§ 29.

Mom. 1. Förbindelse för lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning skall, därest låntagares eller löftesmäns vederhäftighet ej är inom styrelsen

känd, eller den erbjudna panten icke ensam för sig anses innefatta fullgod säkerhet, vara försedd med av ämbetsmyndighet, offentlig tjänsteman eller enskild person, för vilken styrelsen hyser fullt förtroende, utfärdad intyg angående vederhäftigheten.

Men oberoende härav åligger det styrelsen att med avseende å varje sökt växeldiskontering, lån, kassakreditiv eller kredit i löpande räkning pröva antagligheten av den därför erbjudna säkerhet samt med noggrannhet tillse, att riksbankens säkerhet i varje fall betryggas; och må styrelsen icke underlåta att för vinnande av detta ändamål förskaffa sig alla de upplysningar, som kunna inverka på omdömet om gäldenärernas ställning och förmåga att i allo uppfylla ingångna förbindelser.

Särskilt bör vid diskontering av växlar hänsyn tagas till växlarnas ursprung.

Mom. 2. Då låntagare eller hypoteksutgivare eller löftesmän ej själva kunna skriva eller icke hava för styrelsen känd namnteckning, skall av två trovärdiga män alltid vara bestyrkt, i förra fallet att de, vid deras namns tecknande närvarande, erkänt förbindelsen, och i det senare underskrifternas egenhändighet.

§ 30.

Mom. 1. Allmänheten är berättigad att i upp- och utlåningsärenden hos riksbankens huvud- och avdelningskontor med dem omedelbart skriftväxla. Alla härav i huvud- och avdelningskontoren härflytande bestyr beörjas avgiftsfritt under de villkor och förbehåll, fullmäktige bestämma.

Mom. 2. Det förbud, som enligt § 35 i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 är meddelat för fullmäktig i riksbanken och ledamot av styrelse vid avdelningskontor att såsom kommissionär taga någon befattning med växeldiskontering eller med anskaffande av lån eller kassakreditiv vid huvud- eller avdelningskontor, skall även gälla beträffande tjänst innehavare vid riksbankens huvud- och avdelningskontor.

Överträder fullmäktig detta förbud, göres anmälan därom hos riksdagens justitieombudsman, som anställer åtal i enlighet med den för fullmäktige gällande ansvarighetslag.

Överträdes förbudet av ledamot i avdelningskontors styrelse, anmäles förhållandet hos fullmäktige, som i fråga om åtals anställande äga förfara på sätt den särskilda ansvarighetslagen för dessa styrelseledamöter bestämmer.

Bryter tjänstinnehavare mot berörda förbud, anmäles sådant hos fullmäktige, vilka äga att antingen för alltid eller för viss tid av minst sex månader skilja den felaktige från befattningen och densamma åtföljande förmåner.

§ 31.

Mom 1. Räntan för lån, kassakreditiv och kredit i löpande räkning samt vid köp av växlar äga fullmäktige bestämma med avseende å såväl penningställningen som utlåningstiden och de säkerheter, vilka erbjudas; och kan denna ränta vara olika i riksbankens huvud- och avdelningskontor.

Mom. 2. För låne- och kreditivbelopp, som ej senast å förfallodagen betalas, påföres från nämnda dag sex procent ränta för år räknat, där ej högre ränta är å försträckningen betingad, i vilket fall denna högre ränta utgår, intill dess full betalning sker.

§ 32.

Utlåning sker vid riksbankens såväl huvud- som avdelningskontor alla söckendagar i veckan.

§ 33.

Riksbankens huvud- och avdelningskontor äga med stöd av Kungl. Maj:ts plakat och påbud till domhavande och exekutorer om en prompt handräckning och exekution för rikets ständers bank den 18 april 1681 att av såväl överståthållarämbetet i Stockholm som samtliga Konungens befallningshavande och övriga exekutorer skyndsamligen erhålla laga handräckning i alla de utsökningsmål, som av huvud- och avdelningskontorens utlåningar härröra, med åliggande för bemälda myndigheter att, efter skuldens indrivande, de influtna medlen ofördröjligen till huvud- eller avdelningskontor insända.

§ 34.

Obligationer, utfärdade av riksbanken å medel, upplånade före år 1830, få icke i riksbanken belånas, men riksbanken infriar vid anfordran sådana av dessa obligationer, vilka ej innefatta förbud mot medlens uttagning.

AVDELNING III.

Om riksbankens styrelse och dennas åligganden.

§ 35.

Mom. 1. Riksbanken förvaltas enligt § 72 regeringsformen och § 71 riksdagsordningen av sju fullmäktige.

Ordföranden, som ej må utöva annan befattning inom riksbankens styrelse, åtnjuter av riksbankens medel årligt arvode till belopp, motsvarande vad envar av de övriga fullmäktige i denna sin egenskap äger upp bära enligt avlöningsstat, fastställd av riksdagen, samt därutöver tvåtusen kronor för år räknat.

Mom. 2. För fullmäktige skola jämlikt § 72 regeringsformen och § 73 riksdagsordningen finnas fyra suppleanter, en förordnad av Konungen och tre valda av riksdagen.

Mom. 3. På sätt § 71 riksdagsordningen föreskriver, välja fullmäktige själva bland sig en vice ordförande att föra ordet, när hinder för ordföranden inträffar.

Mom. 4. Är styrelsen ej så fulltalig, som för besluts fattande erfordras, enligt vad här nedan föreskrives, inkallas suppleant, utsedd av riksdagen.

Den av Konungen förordnade suppleanten inkallas, när förfall för ordföranden anmäls.

Mom. 5. När fullmäktig på grund av bestämmelserna i §§ 29 och 30 av lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 ej får utöva befattning såsom sådan, skall han genast frånträda densamma samt suppleant då inkallas att i stället såsom fullmäktig inträda.

§ 36.

Vid förvaltningen av riksbanken hava fullmäktige att ställa sig till efterrättelse ej mindre rikets grundlagar än även de i avseende å riksbanken särskilt utfärdade lagar, reglementariska föreskrifter och stadgar.

§ 37.

Mom. 1. Fullmäktige utse inom sig tre deputerade, en förste och två andre, vilka det åligger att, i överensstämmelse med bankoreglementet och den instruktion, som av fullmäktige fastställles, samt i övrigt efter av fullmäktige bestämd fördelning av göromålen dem emellan, föredraga ärenden inför fullmäktige, tillse utförandet av fullmäktiges beslut, verkställa köp och försäljning av utländska växlar med vad därtill hörer, utöva tillsyn över göromålen inom riksbanken samt handhava den löpande förvaltningen i övrigt.

Mom. 2. Deputerade äga åtnjuta ledighet envar en och en halv månad årligen.

Mom. 3. Fullmäktige utse, likaledes inom sig, en fullmäktig för att enligt meddelade föreskrifter utöva tillsyn över riksbankens pappersbruk samt inför fullmäktige föredraga bruket rörande ärenden.

Mom. 4. De till fullmäktige och deras deputerade samt den fullmäktig, som besörjer tillsynen vid riksbankens pappersbruk, utgående av löningsförmåner äro bestämda i den av riksdagen fastställda avlöningsstat; dock att, om tillsynen vid pappersbruket besörjes av deputerad, till honom icke utgår särskilt arvode för denna tillsyn.

Mom. 5. När, med begagnande av den i mom. 2 medgivna rätt, deputerad begagnar ledighet och till följd därav eller med anledning av fullmäktig meddelat tillfälligt uppdrag i riksbankens angelägenheter suppleant inkallas och deltagar i riksbankens styrelse, äger denne att för tiden i fråga av bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för fullmäktig i staten anvisade arvode.

Mom. 6. Därest deputerad åtnjuter ledighet eller i uppdrag för riksbankens räkning är från huvudkontoret frånvarande samt fullmäktige finna erforderligt att förordna särskild vikarierande deputerad, äger denne att för tiden i fråga av bankens medel uppbära ersättning med belopp, motsvarande det för en andre deputerad i staten anvisade arvode.

Mom. 7. Då vid förfall för ordföranden den av Konungen förordnade suppleanten tjänstgjort, utgår till denne ersättning av bankens medel, beräknad i förhållande till det för ordföranden bestämda arvodet, dock ej för längre tid än sammanlagt halvannan månad varje år; häri ej inberäknad den tid,

ordföranden kan hava varit frånvarande med anledning av tillfälligt uppdrag i riksbankens tjänst.

§ 38.

Mom. 1. För behandling av allmänna ärenden sammanträda fullmäktige en gång i varje vecka eller oftare om ärendenas beskaffenhet och oavbrutna gång sådant fordra, och skola därvid minst fem fullmäktige vara tillstädes; dock må ärenden, som böra skyndsamt handläggas, kunna avgöras av allenast fyra fullmäktige, därest tre av dem äro om beslutet ense; men i sammanträden med fullmäktige i riksgäldskontoret skola minst fem av fullmäktige i riksbanken deltaga.

Uppstår vid fullmäktiges överläggningar skiljaktighet i meningarna, böra fullmäktige till protokollet avgiva sina röster, vilka per capita beräknas. I de fall, då rösterna äro lika, äge ordföranden avgörande röst. Den, som icke till protokollet sig yttrat, anses hava bejakat pluralitetens beslut, och fullmäktig, som av en eller annan anledning varit hindrad att något fullmäktiges beslut övervara, får ej på sådan grund sig undandraga att deltaga i de överläggningar, som vidare i följd av samma beslut kunna uppstå. Endast i fråga om val till sådana förrättningar, vartill någon ibland fullmäktige kan bliva utsedd, får röstning med slutna sedlar äga rum.

Expeditioner i fullmäktiges namn må ej utgå utan till följd av beslut, fattat vid fullmäktiges sammankomst.

Mom. 2. Prövning av utlåningsärenden verkställes alla söckendagar av minst fyra fullmäktige.

§ 39.

Angående de ärenden, som böra hållas hemliga, ävensom om skyldigheten för fullmäktige, styrelseledamöter, revisorer och tjänstinnehavare att dolt och förtegat hålla vad som rör enskilda personers förhållanden till riksbanken och annat, som bör hållas hemligt, är stadgat i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, §§ 36 och 37.

§ 40.

Mom. 1. Det åligger fullmäktige tillse, att guld, som mynt- och justeringsverket för riksbankens räkning till utmyntning eller av annan

orsak mottagit, så fort lämpligen ske kan, redovisas genom dess avlämnande till riksbanken, myntat eller i plants; och bör omyntat guld hos riksbanken bokföras efter värdet i rikets mynt utan avdrag för myntningskostnaden.

Mom. 2. Omyntat silver bokföres till det pris, fullmäktige efter omständigheterna bestämma.

Mom. 3. Fullmäktige skola, när mynt- och justeringsverket för riksbankens räkning innehar guld och silver, genom delegerade deltaga i den inventering, som därstädes i januari månad varje år och oftare, där så nödigt prövas, anställas, på sätt Kungl. Maj:t finner gott förordna. Skulle därvid något finnas att erinra, må fullmäktige hos Kungl. Maj:t därom göra anmälan.

Mom. 4. Av fullmäktige utses en ledamot i den kommission, som jämlikt instruktionen för mynt- och justeringsverket har att pröva myntat gulds halt och vikt; och skall nämnda ledamot utses första gången för två år och därefter för tre år.

§ 41.

Fullmäktige skola minst en gång varje år icke allenast förrätta inventering av riksbankens huvudkontors alla kassor och övriga förvaringsrum, utan även anställa besiktning å riksbankens hus och inventarier i Stockholm.

§ 42.

Mom. 1. Fullmäktige berättigas att, efter noggrann prövning av omständigheterna i varje särskilt fall, lämna riksbankens gäldenärer förlängning i den föreskrivna tiden för betalande av skuld till riksbanken ävensom bevilja de riksbankens gäldenärer, vilka avträtt sin egendom till borgenärens förnöjande, ackord eller eftergift å deras skuld så ock utom konkurs biträda överenskommelse mellan gäldenär och hans fordringsägare om betalning av gäld. I övrigt äga fullmäktige icke eftersänka något av vad enligt givna föreskrifter och gällande författningar bör erläggas, utan skola alla frågor därom underställas nästblivande bankoutskott till avgörande i den ordning, instruktionen för detta utskott stadgar.

Mom. 2. Fullmäktige äga att såväl för huvudkontoret som, på förslag av vederbörande styrelse, för avdelningskontoren bestämma, vilka såsom osäkra ansedda fordringar skola föras inom linjen i räkenskaperna.

§ 43.

Över sådana till bankoutskottet ställda besvär eller ansökningar, som blivit inom behörig tid till fullmäktige inlämnade, skola fullmäktige avgiva utlåtande.

§ 44.

Fullmäktige äro berättigade att när som helst genom ombud, utsett inom eller utom fullmäktige, anställa inventering och undersökning vid avdelningskontoren.

För dylik förrättning, som verkställes av fullmäktig i riksbanken, utgår ej särskilt arvode, utan endast resekostnadsersättning i likhet med vad som gäller för riksdagens medlemmar samt dagtraktamente med 20 kronor om dagen. Till annat ombud lämnas gottgörelse efter bestämmande av fullmäktige.

§ 45.

Mom. 1. Åt fullmäktige är överlämnat att, förutom vad som avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk jämte särskilda bestämmelser angående tillämpning av detsamma angiver, låta av riksbankens medel utbetala

1:o de åtskilliga barnhusinrättningar i riket anvisade anslag;

2:o bidragen till bankostatens änke- och pupillkassa samt änke- och pupillkassan vid riksbankens avdelningskontor och pappersbruk;

3:o de av rikets ständer eller riksdagen till ännu kvarlevande enskilda personer fastställda årliga anslag;

4:o ersättning för utarbetande av fortsättning av registret över riksbankens handlingar;

5:o vad som erfordras för överinseendet över brandväsendet inom riksbankens byggnad i Stockholm samt för polis- och annan bevakning; ävensom

6:o bidrag till frukostservering under arbetstiden åt riksbankens tjänstepersonal.

Om inträffade förändringar rörande de under mom. 1—3 omnämnda anslag skola fullmäktige hos bankoutskottet göra anmälan.

Mom. 2. Vid efterrapning eller förfalskning av riksbankssedel ävensom vid utprängling av sådan efterrapad eller förfalskad sedel äga fullmäktige att efter sig företeende omständigheter i varje särskilt fall för upptäckt av brottets förövare eller däri delaktig utfästa eller tilldela de belöningar av riksbankens medel, vilka fullmäktige finna lämpliga.

§ 46.

Mom. 1. Fullmäktige utöva överinseende över riksbankens pappersbruk vid Tumba.

Det tillkommer dem att besluta rörande de allmänna bestämmelserna för brukets drift med vad därtill hörer; börande alla frågor om utgifter för bruket, de där icke äro genom fastställda stater bestämda eller tillhörande den löpande bruksdriften, underställas fullmäktiges prövning och beslut.

Nybyggnad eller större reparation å brukets byggnader må ej, utan oundgängligt behov, av fullmäktige företagas, innan de därtill erbållit medgivande av bankoutskottet.

Mom. 2. Det åligger fullmäktige icke allenast att, sedan årsräkenskaper vid bruket blivit avslutade, samfält eller genom delegerade, på stället taga kännedom av föregående årets förvaltning samt tillse byggnaders och maskiners tillstånd med mera, utan även att vid varje förvaltares avgång och däremellan vart tredje år låta verkställa inventering av förråden vid bruket.

§ 47.

Riksbanken tillhörig fastighet, med undantag av sådan, som till betäckande av riksbankens däruti in-tecknade fordran blivit för dess räkning inropad, må icke av fullmäktige utan riksdagens medgivande avyttras.

§ 48.

Enligt stadgandet i § 32 av lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897 skola fullmäktige varje år till riksdagens bankoutskott avgiva berättelse angående riksbankens tillstånd, rörelse och förvaltning. Denna berättelse skall till trycket befordras och hållas för allmänheten tillgänglig.

Härförutom hava fullmäktige att till riksdagens revisorer över statsverket, riksbanken och riksgäldskontoret avgiva berättelse i oförmälda hänseende.

Jämte dessa berättelser skola fullmäktige till bankoutskottet och revisorerna låta överlämna de berättelser, styrelserna för avdelningskontoren hava att avgiva, samt till revisorerna dessutom de från revisorerna för avdelningskontoren inkomna berättelser, åtföljda av de meddelanden och förklaringar, vilka må finnas av de i sistnämnda berättelser gjorda framställningar eller anmärkta förhållanden påkallade.

Den berättelse angående verkställd granskning av riksbanken i dess

helhet, som jämlikt gällande instruktion för varje år av riksdagens revisorer avgives, skall på fullmäktiges föranstaltande tryckas, offentliggöras och till riksdagen överlämnas jämte de yttranden och förklaringar, till vilka densamma kan giva anledning.

§ 49.

Fullmäktige skola alltid vara beredda på sådana anstalter, varigenom riksbankens redbarheter samt angelägna handlingar och dokumenter må kunna, om så fordras, utan tidsutdräkt till säker ort förflyttas; och böra fullmäktige vid sådant förhållande av Kungl. Maj:t utbedja sig råd och upplysningar.

§ 50.

Mom. 1. Åt *de av riksdagen valda* fullmäktige är uppdraget:

enligt § 50 regeringsformen att, jämte fullmäktige i riksgäldskontoret, med Konungen samråda om utsättande av annan riksdagsort, då, i anseende till viktiga hinder, riksdag ej kan hållas i huvudstaden;

enligt § 98 regeringsformen att, om justitieombudsmannen dör eller sin befattning nedlägger, då gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret insätta i ämbetet den person, riksdagen till hans efterträdare utsett, samt att, då den person, som riksdagen utsett att justitieombudsmannen efterträda, till verklig justitieombudsman förordnas eller genom döden avgår eller rättigheten till efterträdan sig avsäger, genast samfällt med riksgäldskontorets fullmäktige per capita välja en annan;

enligt § 109 regeringsformen att, därest riksdagen bestämt bevillningens hela belopp, men icke före riksdagens slut om bevillningens fördelning blivit ense, då gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret uppsätta och utfärda ny bevillningsförordning på sådan grund, att de i den förut gällande bevillningsförordningen stadgade artiklar jämlikt ökas eller minskas efter den fastställda bevillningssummans förhållande till den, som vid föregående riksdag blivit fördelad;

enligt § 32 riksdagsordningen att, vid riksdagens början genom tre delegerade tillstådesvara vid granskning av de fullmakter, varmed riksdagsmännen skola styrka sin behörighet.

Mom. 2. Enligt kungl. förordningen angående en postsparbank för riket äga fullmäktige att inom sig utse en fullmäktig att vara ledamot i postsparbankens styrelse; att låta för postsparbankens räkning i riksbanken förvara de postsparbanken tillhöriga obligationer och andra värdehandlingar mot den ersättning till riksbanken, som av fullmäktige bestämmes, samt att på fram-

ställning av postsparbankens styrelse föranstalta om försäljning eller pantsättning av postsparbankens värdehandlingar till det belopp, styrelsen finner nödigt.

På grund av den av 1907 års riksdag godkända överenskommelsen emellan svenska staten, å ena, samt Luossavaara-Kiurunavaara aktiebolag, aktiebolaget Gellivare malmfält och trafikaktiebolaget Grängesberg-Oxelösund, å andra sidan, angående viss gruvegendom m. m., äga fullmäktige att mottaga och utan avgift förvara samt i enlighet med nämnda överenskommelse förvalta däri avsedda handlingar.

Enligt bestämmelse i stiftelseurkund för Svenska kronkreditaktiebolaget äga fullmäktige att tillsätta en ledamot i nämnda bolags styrelse jämte en suppleant för denne.

Mom. 3. Gemensamt med fullmäktige i riksgäldskontoret äga fullmäktige i riksbanken dessutom

a) att för framtida uppsikten och kontrollen över Göta kanals vidmakt-hållande utse och välja en person att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar såsom ledamot delta i Götakanaldirektionen; skolande nytt val därtill varje år anställas, varvid dock det förut utsedda ombudet kan åter inväljas,

b) att utse ett ombud att å riksbankens och riksgäldskontorets vägnar delta i revisionerna av kanalverkets räkenskaper,

c) att vidtaga de åtgärder, som erfordras för utförande av riksdagens beslut i fråga om nya byggnader för riksdagen m. m. och riksbanken, allt i överensstämmelse med de närmare föreskrifter, som i särskilda skrivelser av den 11 och 12 maj 1888 samt den 6 april 1906 blivit av riksdagen meddelade, och

d) att bestämma vad justitieombudsmannen eller militieombudsmannen för sådan tid, då han av annan anledning än semester eller sjukdom icke bestrider ämbetet, skäligen prövas böra i varje särskilt fall avstå av den del av avlöningen, som ej utgör tjänstgöringspenningar.

AVDELNING IV.

Om styrelserna vid riksbankens avdelningskontor.

§ 51.

Mom. 1. Styrelsen över vardera avdelningskontoret i Göteborg och Malmö utgöres av fyra ledamöter och över vart och ett av de övriga avdelningskontoren av tre ledamöter, vilka alla, jämte nödigt antal suppleanter,

för ett år i sänder, efter kalenderår räknat, utses av fullmäktige, med rättighet för fullmäktige att, när de därtill finna anledning, entlediga en eller flera ledamöter i dessa styrelser, och skola i den eller de entledigades ställe annan eller andra ledamöter genast inväljas.

Avgår eljest ledamot under den tid, för vilken han är vald, utses ny ledamot att deltaga i styrelsen under den tid, som för den avgångne ledamoten återstått. Vid de årliga valen kan avgående styrelseledamot återväljas.

Mom. 2. Bland ledamöter i varje styrelse skola fullmäktige särskilt utse en att i egenskap av verkställande styrelseledamot handhava den dagliga förvaltningen, men styrelsen väljer inom sig ordförande och vice ordförande. Till sådant uppdrag kan dock icke verkställande styrelseledamot utses.

Mom. 3. Suppleant inkallas i styrelsen, när på grund av tillfälligt hinder för ordinarie ledamot styrelsen ej är beslutför.

Inträffar hinder för verkställande styrelseledamot, anmäles förhållandet skyndsammast hos fullmäktige, och äger styrelsen att förordna om göromålens uppehållande intill dess fullmäktige i ärendet beslutat.

Mom. 4. Å tid, som fullmäktige på därom gjord framställning bestämma, och sedan de förordnat om göromålens skötande, äger verkställande styrelseledamot åtnjuta semesterledighet enligt vad som i avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk stadgas.

Annan styrelseledamot vid avdelningskontor med styrelse, bestående av tre ledamöter, äge jämväl att efter anmälan hos vederbörande styrelse och, för så vitt ej särskilt hinder därför skulle möta, på riksbankens bekostnad begagna ledighet under en tid av sammanlagt högst en månad årligen.

§ 52.

Vid förvaltningen av avdelningskontoret har styrelsen att ställa sig till efterrättelse icke allenast de för riksbanken utfärdade lagar, reglementariska föreskrifter och stadgar, utan även de föreskrifter, som äro eller varda av fullmäktige eller deras deputerade meddelade.

§ 53.

Det åligger verkställande styrelseledamot vid avdelningskontor att hava inseende över den vid kontoret anställda tjänstpersonalen, att ordna och utöva noggrann tillsyn över göromålens handläggning inom kontoret, att göra erforderliga kontrollanteckningar samt att föredraga låne- och andra

ärenden, allt i överensstämmelse med de föreskrifter, som äro eller varda meddelade av fullmäktige eller deras deputerade.

§ 54.

Mom. 1. För behandling av allmänna ärenden sammanträder styrelsen så ofta ärendenas beskaffenhet och oavbrutna gång sådant fordra. Styrelsen vare ej beslutför, med mindre än att vid avdelningskontoren i Göteborg och Malmö tre ledamöter och vid övriga avdelningskontor samtliga styrelseledamöter äro tillstädes.

Uppstå vid dessa sammanträden, därvid protokoll skall föras, skiljaktiga meningar, gälle de flesta rösterna, och då dessa äro lika, äge ordföranden avgörande röst.

Mom. 2. För prövning av utlåningsärenden sammanträder styrelsen alla söckendagar. Om styrelsens beslutförhet gälle vad i mom. 1 sägs; och må låneansökan ej anses bifallen, såvida ej vid avdelningskontoren i Göteborg och Malmö tre ledamöter och vid övriga avdelningskontor samtliga styrelseledamöter äro om beslutet ense.

§ 55.

Mom. 1. Varje avdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, vilka jämte ett lika antal suppleanter väljas av en nämnd, bestående av fyrtioåtta valmän, utsedda på enahanda sätt, som i § 71 i riksdagsordningen är föreskrivet i fråga om den nämnd, som skall välja fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret.

Mom. 2. Berättelser skola av styrelserna avgivas såväl till bemälde revisorer, när de sammanträda, angående utlåningsrörelsen samt dithörande bevaknings- och utsokningsärenden som ock till riksdagens bankoutsjott och revisorer över stats-, banko- och riksgäldsverken angående avdelningskontorets rörelse på det hela; börande sistnämnda berättelser till fullmäktige inlämnas, den till bankoutsjottet senast å dagen före riksdagens början och den till revisorererna åtminstone fjorton dagar före deras sammanträde.

§ 56.

Mom. 1. Till styrelsens ledamöter utgå avlöningsförmåner enligt avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk samt av riksdagen fastställd avlöningsstat.

Mom. 2. Så länge inkallad suppleant bestrider ordinarie ledamots befattning i styrelsen, åtnjute han det för den senare bestämda arvode, lämpat efter den tid, han i kontorets styrelse och förvaltning deltagit.

AVDELNING V.

A. Om tjänstpersonalen vid riksbankens huvud- och avdelningskontor, dess tillsättande, avlöning och åligganden m. m.

§ 57.

Mom. 1. De av riksbankens huvud- och avdelningskontors verksamhet härflytande göromål handläggas av de vid varje kontor anställda tjänstemän i överensstämmelse med gällande tjänstgöringsstadgar samt de av fullmäktige eller deras deputerade eller, för avdelningskontor, av dess styrelse eller verkställande styrelseledamot meddelade föreskrifter.

Mom. 2. I nämnda tjänstgöringsstadgar äga fullmäktige att vidtaga sådana förändringar, som kunna finnas nödiga och icke äro mot föreskrifterna i detta reglemente stridande; skolande likväl dylika, av fullmäktige beslutade förändringar vid nästkommande riksdag underställas bankoutskottets prövning och stadfästelse.

Mom. 3. Vaktmästargöromålen vid de särskilda kontoren besörjas av därför anställd vaktpersonal.

§ 58.

Tjänst innehavarnas avlönings- och pensionsförhållanden äro angivna i avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därvid fogade tjänsteförteckning samt dels särskilda bestämmelser angående tillämpning av samma reglemente, dels bestämmelser i fråga om rätt till pension för ordinarie tjänstemän vid nämnda verk.

§ 59.

Mom. 1. Antalet ordinarie tjänster i varje lönegrad vid huvudkontoret samt avdelningskontoren i Göteborg och Malmö är fastställt i den vid avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk fogade tjänsteförteckning.

Mom. 2. Det i tjänsteförteckningen för de mindre avdelningskontoren angivna antalet tjänster i olika lönegrader äga fullmäktige att mellan dessa avdelningskontor fördela, på sätt fullmäktige, med hänsyn till göromålens omfattning vid de särskilda kontoren, finna lämpligt.

§ 60.

Mom. 1. På ordinarie stat må ej tillsättas flera tjänster än den vid avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk fogade tjänsteförteckningen angiver.

Fullmakt meddelas endast åt tjänstemännen i tjugonde lönegraden. Åt övriga tjänstemän meddelas konstitutorial.

Mom. 2. Skulle för göromålens obehindrade gång ökade arbetskrafter för någon tid finnas oundgängligen behövlige, äga fullmäktige att utöver stat anställa den eller de tjänstemän, som erfordras.

Mom. 3. Vaktpersonal anställs vid huvudkontoret av fullmäktige och vid avdelningskontoren av vederbörande styrelse till det antal, tjänsteförteckningen angiver.

Vid huvudkontoret äga deputerade antaga och entlediga extra vaktmästare ävensom extra biträden för värmeledningens skötande. Med fullmäktiges medgivande må extra vaktmästare vid avdelningskontor anställas; sådan vaktmästare antages och entledigas av kontorets styrelse.

§ 61.

Mom. 1. För tillsättning av ordinarie manlig tjänsteman i nionde eller högre lönegrad eller ordinarie kvinnlig tjänsteman utsättes av fullmäktige medelst anslag å lämpligt ställe inom vederbörande kontor samt kungörelse i post- och inrikes tidningar ansökningstid av trettio dagar från kungörandet.

Anslaget skall, där så ske kan, avse icke viss tjänst, utan i allmänhet tjänst inom viss lönegrad vid vederbörande kontor.

Mom. 2. Anmäler sig efter anslag icke någon fullt lämplig och skicklig sökande, skall ny ansökningstid utsättas.

Mom. 3. Innan tillsättning av tjänst vid avdelningskontor äger rum, skall vederbörande kontorsstyrelse över de sökandes skicklighet och lämplighet till fullmäktige avgiva yttrande.

Mom. 4. När till verkställande styrelseledamot vid avdelningskontor av fullmäktige förordnas någon av riksbankens ordinarie tjänstemän, skall dennes tjänst i vanlig ordning tillsättas.

§ 62.

Pröva fullmäktige ledigbliven tjänst kunna umbäras, äga fullmäktige låta med tillsättningen därav anstå, ävensom, därest fullmäktige anse sådan tjänst lämpligen kunna med tjänst i lägre lönegrad ersättas, om tillsättande av sådan tjänst förordna. Därjämte äga fullmäktige att, om ledigbliven manlig tjänst i nionde eller tionde lönegraden anses lämpligen kunna ersättas med kvinnlig tjänstebefattning, i stället för sådan ledigbliven tjänst förordna om tillsättning av kvinnlig tjänstebefattning i någon av de lönegrader, som den vid avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk fogade tjänsteförteckning angående riksbanken upptager.

§ 63.

Vid alla tjänstetillsättningar skola fullmäktige till tjänsten nämna den bland de sökande, som för tjänsten är mest skicklig och passande. Till ombudsman kan endast den nämnas, som avlagt prov för inträde i rikets rättegångsverk, vilket även erfordras för anställning till tjänstgöring i ombudsmansexpeditionen vid huvudkontoret, såvida ej tjänstgöringen är inskränkt till registrerings- eller diariiföring eller liknande sysselsättning.

§ 64.

Mom. 1. Tjänstledighet för manlig tjänsteman, tillhörande nionde eller högre lönegrad, och kvinnlig tjänsteman meddelas vid huvudkontoret av deputerade och vid avdelningskontor av dess styrelse för en tid av högst 15 dagar i följd. Tjänstledighet av längre varaktighet meddelas av fullmäktige för tjänsteman vid avdelningskontor efter framställning av vederbörande styrelse. Tjänstledighet för vaktpersonalen meddelas vid huvudkontoret av deputerade, vid avdelningskontor av styrelsen.

Mom. 2. Bliver tjänst ledig och erfordras med anledning härav vikariat, förordna fullmäktige härom.

Om vikariat, som av beviljad tjänstledighet föranledes, äger den myndighet att förordna, som meddelat tjänstledigheten.

Då vikariat, jämlikt § 68 eller § 69 för någon tjänsteman fordras i anseende därtill, att vederbörande blivit ställd under förmyndare eller avträtt sin egendom åt borgenärer, skola fullmäktige härom förordna.

§ 65.

Till extra ordinarie tjänsteman i riksbanken kan den antagas, som

- a) avlagt studentexamen eller erhållit avgångsbetyg från 8-klassigt läroverk för kvinnlig ungdom, medförande normalskolekompetens, eller
- b) avlagt godkänd realskolexamen samt därefter genomgått nöjaktig kurs i handelsinstitut, handelsskola eller därmed jämförlig bildningsanstalt; eller ock

c) på annat sätt ådagalagt erforderliga kunskaper för riksbankens tjänst. Extra ordinarie tjänstemän antagas av fullmäktige och äro skyldiga att enligt fullmäktiges bestämmelse tjänstgöra vid vilket som helst av riksbankens kontor.

§ 66.

Den årliga semesterindelningen för tjänstemän fastställas vid huvudkontoret av deputerade och vid avdelningskontoren av vederbörande kontorsstyrelse.

§ 67.

Mom. 1. Om tjänsteman vid huvudkontoret eller avdelningskontoren antingen vid mindre förseelser i tjänsten ej låter sig av deputerades eller vederbörande kontorsstyrelses tillsägelser och varningar rätta eller ock beträdes med större fel i tjänstgöringen eller med ett ovärdigt uppförande i allmänna levernet, vare vederbörande deputerad eller kontorsstyrelse skyldig att förhållandet hos fullmäktige anmäla, och skola för sakens bedömande erforderliga upplysningar infordras samt befattningshavaren lämnas tillfälle att förklara sig. Nu avsedd befattningshavare, som beträdes med större eller mindre fel av förenämnda beskaffenhet, skall efter fullmäktiges prövning erhålla inför protokollet en allvarsam föreställning eller från tjänstgöring avhållas på längre eller kortare tid med förlust av större eller mindre del av lönen. Befattningshavare, som sedermera varder förvunnen till ny förseelse, skall avhållas från tjänstgöring på längre eller kortare tid med förlust av större eller mindre del av lönen, eller ock skiljas från innehavande tjänst.

Mom. 2. Extra ordinarie tjänsteman, som beträdes med ovärdigt uppförande i allmänna levernet eller eljest befinnes olämplig för riksbankens tjänst, låte fullmäktige på anmälan av vederbörande deputerad avföra från listan över extra ordinarie tjänstpersonalen.

§ 68.

Tjänst innehavare, som varder under förmynderskap ställd, må det ej tillåtas att tjänsten förrätta, så länge hans omyndighetstillstånd fortfar.

Bliver han icke inom två år från förmyndares inseende befriad, skiljes han från tjänsten, dock att, om hans omyndighetstillstånd varit föranlett av sjukdom, fullmäktige må äga att efter omständigheterna förfara.

§ 69.

Mom. 1. Den tjänst innehavare, som till borgenärs förnöjande sin egen- dom avträtt, bör genast från tjänstgöring i riksbanken avhållas och skall, om han icke senast ett år, efter det inställelsedagen i konkursen inträffat, styrker sig vara från borgenärs krav befriad, skiljas från sin i riksbanken inne- havande tjänstbefattning.

Mom. 2. Om tjänst innehavares enskilda ekonomiska förhållanden råkat i sådant skick, att fullmäktige finna hans fortsatta bestridande av tjänsten icke böra äga rum, äga fullmäktige avhålla vederbörande från tjänstgöring till dess ifrågavarande förhållanden blivit ordnade.

§ 70.

Har tjänst innehavare genom domstols utslag blivit dömd till påföljd enligt 2 kap. 19 § strafflagen, bör han genast avhållas från tjänstgöring i riksbanken och skall, om utslaget vinner laga kraft, då skiljas från sin i riksbanken innehavande tjänstbefattning.

§ 71.

Om någon av vaktpersonalen visar ohörsamhet mot förmäns befallnin- gar eller på annat sätt felar i tjänsten eller utom densamma förhåller sig otillbörligt, ankommer det på fullmäktige eller vederbörande kontorsstyrelse att, sedan tjänst innehavaren lämnats tillfälle att förklara sig, avhålla den fel- aktige från tjänstgöring under längre eller kortare tid, med förlust av större eller mindre del av lönen, eller ock genast skilja honom från tjänsten.

§ 72.

Mom. 1. Ansökningar från personer inom riksbanken rörande arvoden utöver fastställd stat, gratifikationer, eftergifter eller avskrivningar få endast ske hos bankoutsiktet; och skola ansökningarna till fullmäktiges expedition

inlämnas senast å den dag, riksdagen sammanträder, vid påföljd att de i annat fall icke varda till prövning upptagna.

Mom. 2. Över sådana av fullmäktige eller styrelse för avdelningskontor fattade beslut, som grunda sig på stadgandena i denna avdelning av reglementet eller i avlöningsreglementet för befattningshavare vid riksdagens verk med därtill hörande särskilda bestämmelser dels angående tillämpning av samma reglemente, dels i fråga om rätt till pension för ordinarie tjänstemän vid nämnda verk, kunna besvär anföras hos bankoutskottet, om detta är samlat, eller hos näst sammanträdande bankoutskott, dock vad angår beslut i ordningsmål endast i det fall, att klaganden blivit från tjänsten skild eller förklarats skyldig avstå någon del av sina löneinkomster.

Besvären skola vid äventyr av talans förlust anmälas hos fullmäktige, i frågor om befordringar senast fjorton dagar efter det beslutet blivit justerat och i andra mål senast fjorton dagar efter det klaganden av beslutet bevisligen erhållit del, den oräknad, allt före klockan tolv på dagen, varefter besvären böra till fullmäktiges expedition inlämnas sist å den dag riksdag sammanträder, dock att, där beslutet är meddelat senare än fjorton dagar före utgången av den sålunda bestämda tiden, besvären böra till bankoutskottet omedelbart ingivas innan klockan tolv å fjortonde dagen efter den, då befordringsfråga blivit justerad eller beslut i annat mål blivit klaganden delgivet.

B. Om tjänstemännen och arbetspersonalen vid Tumba pappersbruk.

§ 73.

Tumba bruks egentliga förvaltning besörjes på stället av en förvaltare, som på förordnande tills vidare av fullmäktige tillsättes.

Till förvaltarens biträde äro anställda för papperstillverkningen en verkmästare och en pappersmästare samt vid räkenskapsgåromålen och den övriga förvaltningen en bruksbokhållare och en förrådsbokhållare, vilka alla på förvaltarens förslag tillsättas på förordnande tills vidare av fullmäktige.

För bruksförvaltaren och övriga tjänstemän vid Tumba bruk gäller till efterrättelse den av bankoutskottet den 20 februari 1917 fastställda instruktion och arbetsordning.

§ 74.

Mom. 1. Tumba bruks tjänstemän tillkommande löne- och övriga förmåner äro bestämda i särskild, av riksdagen fastställd avlöningsstat.

Mom. 2. Den vid bruket anställda arbetspersonal antages och avskedas av förvaltaren, på sätt instruktionen föreskriver. För nämnda personal fastställa fullmäktige avlöning och övriga förmåner.

Jämlikt § 8 i den för bankoutskottet gällande instruktion har utskottet, på grund av under riksdagens lopp vidtagna beslut samt i noggrann överensstämmelse med de i lagen för Sveriges riksbank ävensom i lagen med vissa bestämmelser om riksbankens sedelutgivningsrätt, så ock angående forum för riksbanken, båda av den 12 maj 1897, fastställda grunder, upprättat och sammanfattat förestående reglemente att, från och med år 1922, intill dess annorlunda kan varda i vederbörlig ordning förordnat, tjäna till ovillkorlig efterlevnad och iakttagande; kommande dock äldre oförändrade stadganden, instruktioner och förordnanden att därjämte iakttagas, såvitt de vid förekommande särskilda fall, utan stridighet med här utstakade grunder och givna speciella föreskrifter, må kunna tjäna till efterrättelse; och böra fullmäktige besörja, att lagen angående myntbestämningen den 1 mars 1830, de ovanberörda båda lagarna av den 12 maj 1897, kungl. kungörelsen den 30 maj 1873 angående rikets mynt och om övergången till det nya myntsystemet, myntkonventionerna mellan de tre skandinaviska landen av åren 1873 och 1876 samt detta reglemente efter riksdagens slut i lika format av trycket utgivas och till salu allmänheten tillhandahållas.

Stockholm den 20 juni 1921.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Carl Törnebladh.

Avlöningsstat

för Tumba bruks tjänstemän.

Förvaltaren, lön	kronor 6,000: —	
tjänstgöringspenningar	» 3,000: —	kronor 9,000: —
Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring höjes lönen med 1,000 kronor.		
20 famnar ved samt		
trädgårdar, innehållande	49,37 ar,	
och åkerjord, »	1,45 hektar.	
Verkmästaren, lön	kronor 3,000: —	
tjänstgöringspenningar	» 1,500: —	» 4,500: —
Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring höjes lönen med 500 kronor.		
16 famnar ved samt		
trädgård, innehållande	23,14 ar,	
och åkerjord, »	13,88 »	
Pappersmästaren, lön	kronor 2,200: —	
tjänstgöringspenningar	» 1,000: —	» 3,200:
Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring höjes lönen med 400 kronor.		
12 famnar ved samt		
trädgård, innehållande	11,187 ar,	
och åkerjord, »	16,97 »	
Bruksbokhallaren, lön.....	kronor 2,200: —	
tjänstgöringspenningar	» 1,000: —	» 3,200: —
Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring höjes lönen med 400 kronor.		
12 famnar ved samt		
trädgård, innehållande	9,71 ar,	
och åkerjord, »	7,09 »	

Förrådsbokhållaren, lön	kronor 1,200: —	
tjänstgöringspenningar	» 600: —	kronor 1,800: —
Efter 5 års väl vitsordad tjänstgöring höjes lönen med 200 kronor.		
6 famnar ved samt trädgård, innehållande 5 ar, och åkerjord, » 7,25 ar.		
Läkaren, arvode		» 1,200: —

Övergångsbestämmelse.

Så länge nuvarande skolläraren E. R. Castegren kvarstår såsom lärare vid den folkskola, som av Botkyrka församling hålles inrättad vid Tumba bruk eller dess omedelbara närhet, skola till honom utgå följande avlöningsförmåner:

lön	kronor 500: —	
tjänstgöringspenningar	» 150: —	
arvode för söndagsskolan	» 150: —	kronor 800: —
jämt 8 famnar ved.		

Anmärkning 1. Veden skall bestå av blandad tall och gran.

Anmärkning 2. Till förvaltaren vid Tumba bruk civilingenjören Johannes Westergren utgår enligt 1918 års riksdags beslut ett personligt lönetillägg å tre tusen kronor årligen, räknat från och med den 1 juni 1918, under villkor att han förbinder sig att icke uppsäga sin befattning inom fem år från nämnda dag.

Tilläggsbestämmelse.

Vid skada till följd av olycksfall i arbete skall envar, som är anställd i brukets tjänst eller för dess räkning utför arbete och enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 är att anse såsom arbetare, vara berättigad att, i den mån han eller hon icke på grund av gällande stadganden för tjänstpersonal och arbetare vid Tumba bruk kommer i åtnjutande av förmåner, motsvarande nämnda lags bestämmelser, av riksbanken utfå det felande; och skola vid inträffande olycksfall i arbetet bestämmelserna i samma lag i tillämpliga delar tjäna till efterrättelse.